

СЛАВЯНСКИЙ ЖУРН

ГОДИНА IV.

Русчукъ 22 Декември 1882.

БРОЙ 48

Излиза два пъти въ седмицата всяка:
Сръда и Събота.

Цена

За година 5 ср. рубли пови.
За шесте месеци 3 ср. рубли ,

Сичко, където се отнася до властта, надписва са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени искама не са приематъ.
Ръкописи пазадъ се непръщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всеки редъ при пръвъ пътъ 20 стот.
За " " " втори пътъ 10 "

?????

Връбме ли е да видимъ какво извършихъ високите въ всеуслышание съвѣти на в. „Свѣтлина“? Настана ли часъ, въ когото да видимъ таква полза принесохъ водителитѣ на либералната партия въ настъ, които съ високия си умъ, словомъ и дѣломъ наставаха, чѣто искренния ни народъ, да не взема никакво участие въ станалите избори за представители въ настоящата камара? Да остане ли и тая неопростима погрѣшка незабелѣзана, неоткрита, неосаждена? Да мълчиши ли предъ тъкава една непоследователностъ, при таково едно необмислено повѣдение, отъ старна на едини лица, които сѫ са наели да водятъ тъкава една грамадна партия, съ такива едини святы и полезни начала за отечеството? Ако премълчимъ, неопростимъ грѣхъ ще сторимъ, ако неосаждимъ виновниците, потомството ще ни осуди, ако непризнаемъ недостоинството на водителитѣ, които се последватъ отъ стотини хиляди души, съ въодушевление за съществуване въ отечеството ни на истинска свобода, на свободенъ животъ, на напушкане на чуждъ земя? Гиналиятѣ ще ни осуди, тя ще ни накаже, когато при згодния случай, не сме умѣли да се ползваме или по право, спречили сѫ извѣстни личности на народа, отъ да може да се ползува отъ правото си, което случая му го показва? Справѣдливи ли сѫ напитѣ думи, заслужватъ ли тѣ особено внимание, не згрѣшихъ ли ония, които накарахъ народа да стои на старна, да не взема участие въ станалите избори?

На врѣмето, когато казахме, че не сме съгласни съ съвѣтите на „Свѣтлина“, че нѣма да има никаква полза нито за либералските начала, нито за отечеството, ако стоимъ на старна, мнозина погледнахъ на „Свѣтлина“ съ криво око, мнозина кратко-видци го даже осудихъ! Какво стана, като се послушахъ адвокатските съвѣти на „Свѣтлина“? Каква полза днесъ за самите ония, които сътвѣтахъ народа, да презрѣтъ своите права, като го направихъ въ несъстояние, да си издаде гласа и размили за живота си? Каква непоследователностъ, каква необмисленна постъпка извѣрихъ тия синковици! Сътвѣтахъ народа да не зима никакво участие въ изборитѣ, а въ предиавѣчерието на самите избори телеграфирахъ: „земите участие въ изборитѣ и гледайте да се избератъ наши!“ Вижте тактика, вижте последователностъ! Онова, което стана при избирането членове за Държавния съвѣтъ, същото стана и при изборътъ представители за настоящата камара! Първата глупостъ, не можа да научи когото трѣба, за да се изѣбѣгне втората!..

Нека бѣдемъ по-искренни, нека не се заблуждаваме, нека се съгласимъ и признамъ, че за либералитѣ нѣмамъ спасение, че тѣхните идеи и начала каквото и да станеше, не щѣхъ да се

съслушатъ; но питамъ: щѣхъ ли да се избератъ за депутати лица съвѣршенно други отъ днешните, ако бѣше сътвѣтъ народа да участвува въ изборитѣ? Не щѣшъ ли да се очаква що горѣ ползица за народа и за свободата му, отъ ония, които непременно щѣхъ да се избератъ отъ народа, отъ колкото отъ тия, които сѫ се избраха? Не згрѣшихъ ли ония, които сътвѣтахъ народа да презре своите правдии? Нека размишлѣтъ редакторитѣ на почивната „Свѣтлина“, самозваниятѣ водители, които са наехъ да спасятъ отечеството отъ едно зло, като го хвърлихъ въ друго по-голѣмо. Нека гледатъ днесъ, какво се върши предъ очите имъ и да се наслаждаватъ!

Нашата съвѣтъ е чиста, като знаемъ че о врѣме си испълнихме длѣността къмъ отечеството и като публичностъ и като българинъ; съ защитаването на народните интереси и правдии, нѣмаме никаква щѣль, да извлѣчимъ за себѣ си пѣкъ високъ постъ, както правятъ това сички ония, които воловатъ срѣди народните правдии и свобода, както и тия, които гензажатъ какви същности.

„Неизбирайте, стойте на старна, да не обезаконимъ едно явно беззаконие, да нѣмаме отговорностъ, да сме чисти предъ тѣ, потомството!“ — Твърдѣ добре, неизбиражме, стояхме на старна, каква полза отъ това? Хората узаконихъ и слѣватъ, да обезаконяватъ, каквото имъ износихъ, върнатъ каквото си щѣть, играятъ си ролата ище ѝ играятъ ѿли и нещо години, а народа нека пожъти, нека сгони на старна, да не узакони бѣззаконията на Ивана и Драгана. Така се водяла и боряла партия; ако се бѣхъ сички партни така водили и борили, тѣ павѣрио не щѣхъ и да съществуватъ.

Въ сѣка държава съществуватъ опозиции, и тѣ са борялѣ, взиматъ въ сичко участие, употребляватъ сички възможни срѣдства да са избератъ тѣхни хора, влизатъ въ камарата и тамъ дѣйствуватъ като народни представители, отъ гдѣто гласа имъ има важностъ. Ето и. пр. въ Сърбия, тамъ радикалната партия, не са отказали отъ изборитѣ, взе участие, избрахъ си свои хора, които като оти бѣхъ въ камарата, показахъ какво можатъ, най-сѣти си дадохъ оставитѣ, отглежахъ са, но и камарата трѣбование да се затвори. Същото трѣбование да стане и въ настъ, спомуката бѣше сигурна. Плевенъ, Ловечъ, съ окръзитѣ, Вратица, Орхание, Рахово съ окръзитѣ, София, Кюстендилъ, Севлиево, Габрово съ окръзитѣ, Търново, Ески-Джумая, Варна сички тия, бѣхъ въ полза на либералитѣ, ако бѣхъ взели участие въ изборитѣ, днешната камара щѣши да съетои исклучително отъ либерали, щѣши да се покаже комуто се слѣдва, да види съ кого е народа. Нѣ щѣла да се растурчи камарата, (върху което нѣмаме съмѣни) нищо затова, остава въ историята; де са провъзгла-

сѧтъ нови избори, че са избератъ пакъ същите. А сега, стой на старна и гледай нека ти рѣшаватъ съдбата! Нека узаконяватъ, сичко старо и гнило, нека ини са подемиватъ!

Незгрѣшихъ ли съвѣтниците, умпо ли постъпихъ? Нека отговорятъ предъ съвѣтъ си; свободни сѫ сега да издаватъ устави, да правятъ клубове, да въздигатъ ако искатъ и кули за адвокатската си филозофия, съ която принесохъ на народа по-голѣмо зло.

София, 13 Дек. 1882.

Днесъ — по 1 1/2 часа подиръ обѣдъ — са отвори Ш-о заѣдане на Нар. Сѣбр. отъ г. Прѣдѣдателя Негово Високопрѣосвященство Симеона Прѣславски. Той благодари пай-предъдѣдъ на Н. В. Княза, за гдѣто благоволи да го назначи за предъдѣдателъ, поискъ синождение отъ страна на г-да представителъ, ако негдѣ погрѣши при тѣжката работа която му са възлага, и помоли народните депутати да работятъ съгласно за интереса на страната ни. Думите на г. прѣславателя, също също и отъ събранието съ рѣжливо същество. Подиръ това станаха разискванията по заявлението на г. Карамановъ-Кюстендилъски предъдѣставителъ — и по проектъ за съговора на троицата рѣчъ и за правилника. Н. Сѣбрание рѣши, заявление то на г. Карамановъ да са даде на пропиетарната комиссия, която ще са избѣре съдѣдъ приеманието на правилника, който ще са даде на разискване въ идущето заѣдане; а за проекта на отговора на словото си прие, да са непечата прѣдварително, както настояваха нѣкои отъ г-да прѣславителъ, а да са дебатира по рѣкописътъ. Заѣдането са закри по 2 и четвъртъ ч. Идущето заѣдане ще стане на 15 того. На днешниятъ редъ ще биде разглѣданието на правилника. —

Надѣждата ми, че назначеній прѣдѣдателъ ще рѣководи събранието както прилича, са оправда. Още отъ първий пътъ са забѣлѣза, че консерваторската клика, не ще може тѣтъ произволно да обеззакони, и да провежда рѣшенията си, при всичко че инициатата на събранието, въ която сѣдатъ турци, са намѣрени подъ команда на г. Аневъ, Свищовски депутатъ, а дѣсницата подъ шефнинието на г. Начевичъ, който е тѣтъ синеходителъ, и са отрича отъ министерската си столица. Не ще помогне и многоглаголивъ секретарь — Шевачевъ, ако и да си дозволява да напада г. Прѣдѣдателя, че неполага гъвъроситѣ както ги изискватъ господство му. Отъ моя страна похваливамъ благоразумната бѣлѣшка дадена на назначеній секретарь отъ г. Прѣдѣдателъ, и му желая трайно безпристрасно водение въ разискванията на Нар. Сѣбрание!

София, 15 Декември 1882.

Въ първото си писмо авихъ, че г. Карамановъ подаде заявление въ Нар. Събрание и са отглагали. По причина на неговото заявление, стоящите на властта се опитали съ своята сила да приудятъ населението изъ Юстендило, да протегира еръчу поведението на своя депутатъ. Но тая мърка на тия господиновци изкарала избирателите на г. Карамановъ да издадатъ гласът си, въ защита на своя представител и да протестира прѣдъ министът за незаконните ерѣства на подвѣдомствените имъ чиновници, които искали да испльватъ дадените имъ заповѣди, и, които употребили сила да взематъ печатите на кметовете, та да подпечататъ протеста, съ който да са зачирне искренниятъ патротъ, и, съ който да са покрие предъ евъта беззначащето, съ което са препоръчва сегашната сила на власть. Безъ много коментари, всички родолюбецъ отдавно вече ще са е увѣрили, че у насъ са незачита никакво народно право.

За любопитство на онѣзъ, които си недаватъ никаква сила да испльватъ разните народни и справедливи прѣдизвикани заявления, и за знание на истинския синове на отечеството, предлагамъ копие отъ депешата испратена на 13 Дек. изъ Юстендило на трима отъ княжеските министри, и сѫщевременно и самому депутату изъ казаний градъ.

София (копие отъ министерските телеграмми)

Депутату Алексу Караманову

Помощникъ прокурора Василевъ, изворски оконийски начальникъ Марковъ и помощникъ финансовому секретарю Киселовъ на прѣдизвикането и противиме противъ поведението на избраний ни депутатъ г. Караманова, во прѣки волите ни. Понеже сме избрали казаний, комуто напълно довѣряваме за доброто народно за депутатъ, който споредъ избирателниятъ законъ дѣйствова независимо, противиме противъ поведението на горѣпоменатъ лицъ, които ни насиливатъ да работимъ противъ доброто на народа, което поведение имъ строго осуждаме, като ви най покорно молимъ да благоволите и вземите часъ по скоро нуждите распорежданя за наказание на рѣчените лица — чиновници.

Отъ името на населението отъ изворската община, подпиваме настоящето и подпечатано съ общинския печатъ:

Български земеделски кметъ Жанко Чакъровъ, работъчола Братевъ, Царицополски кметъ Иван Смѣровъ; Изворски кметъ Василъ Стоиловъ, И Община Трънлянска: кметъ Станиславъ подпиши, за неграмотниятъ кметъ Лубанска... свалъ го и Цеко Златковъ, кметъ Георгиевъ, и

Брестница община: кметъ П. Георгиевъ, за неграмотниятъ кметъ Плия Николовъ Хр. Д. Сапаковски;

Бодничка община: Търлински кметъ Златко Ст., кметъ Стоица Веселиновъ, кметъ Д. Добродолски.

И-о засѣдане на Н. Събр. стана днесъ — 15 Декември. Днешното засѣдане е забѣлѣжително, защото станаха такива разяснения отъ страна на г. Министъ Грекова, които дойдоха да докажатъ на мнозина отъ г-да представителите много неща, върху които тѣ са съмѣшаха. Тѣ на пр. на често са чуваше отъ устата на депутатите, че тѣ ще иматъ възможностъ да говорятъ и запитватъ много неща, върху които са интересува народа, че тѣ не ще рѣшаватъ въпроси които сѫ противъ населението. Обаче днесъ имъ са каза най-тържествено, че тѣ иматъ твърдѣ ограничени права, че сегашното Н. Събр. имъ ище общо съ мнозина отъ народни Български Събрания, тѣ като сега за сега владѣятъ извѣредни пълномошти, а не Търлинската конституция! Ненискамъ да описвамъ подробно всички станали дебати въ днешното засѣдане; достаточно е да кажа, че тѣ са прѣдизвикани отъ разглѣдането на вътрѣшниятъ правилникъ за I-та сесия на Шо Обикн. Нар. Събрание въ София. На днешниятъ редъ бѣ вотиране на правилника. Докладчикъ Мирски. Разглѣдаха са само 23 члена. Дебати станаха при 1, 7, 12, 14, 20, и 23-и членове. Целта на консерваторската партия бѣ да са даде ограничена сила на Нар. Събр., тѣ како го изисвали княжески пълномошти Мирски и Л. Дуковъ възразяваха и бралиха похвално народните прѣставителски права. Обаче въмша кой да ги чуе. Не ми е целта да приведа глаголанията на ораторите по редъ. Ще дамъ само главните, въ сѫществени опредѣления, които са предложиха и приеха. I во, по прѣдложението на г. Грекова, народните прѣставители трѣба да иматъ благоприлиchie при разискванията, трѣба да отбѣгватъ лични нападения къмъ министри и всички лица привадлежащи на притесните на българското княжество сили, и не трѣба да са коснова никой по разискване на вѣра. 2-о, Иакъ по прѣдложение на сѫщия министъ, народните прѣставители немогатъ да вна-

сятъ прѣдложения, останъ по законопроектъ които имъ подава прѣставителятъ. За Агробуга на сегашния тѣ обикновени народни събрания е доволно ограниченъ, и вънъ отъ него става прѣвъшение на властта и слѣдъ, безъ сило. 4-о Шародното прѣставителство неможе да са занимава съ друго, освенъ съ това което му налага пълномоштието, сир. то може да са занимава съ бюджета, съ финансите, съ наемите на общесъединението и съ интернационализътъ сношения. Ни повече, ни по малко. И тъй всѣкъ вижда като какво право са дава на народа. Но и друго иче неможаше да стапе. Ако бѣше се дало на народното прѣставителство по голъмо право въ дѣствие, то щѣше безсъмѣнно да почне да разисква за законите които пуша въ сила, само за безсъмѣнъ, държ. съвѣтъ, разбира са съ поправки на министерствата. Прочемъ можаше ли да са остави на Н. Събр. да прѣдлага законо проекти и всѣкакви прѣложения? Това иде ли на смѣтка на организаторите? Но тогава защо става Нар. Събр., ще ни попитате? Та нека отговорятъ онѣзъ, които мислятъ че и безъ него бѣ было още по лѣво. Ще ма извините ако кажа, че много добре би направили прѣставителите да си вдѣшатъ на работата, и да оставатъ правителството да си рѣши и само това, което може да рѣшава, или по добре, което е рѣшило, прѣди да са събере настоящата правителствена комиссия, която съ дързостъ вариачъ Нар. Събр.! Огъ всичко изказано въ днешното засѣдане, азъ немога освѣтъ да извикамъ — О жалост, имено ги е княжество България!

Утре ще са продължава разискванието на правилника. Внесоха са съ княжески указъ слѣдъ законопроектъ: бюджета, за банката, смѣтната палата и за бираниците.

Днесъ са разглѣдъ заявлението на Търлинскиятъ избиратели. Върховниятъ съдъ оставилъ заявлението безъ последствие! На 18-и ще са разглѣждатъ прѣстъ на гласните отъ Варна и Плевенъ. Има ли въвънъ на дѣлъ, че и тѣзъ заявления не ще са отхвърляни, и че незаконно-избраниятъ прѣставители ще са кассиратъ? Можатъ ли виновните фракции да имъ убѣдатъ, че това ще донесе блага организация въ страната имъ? Видѣщемъ, врѣмѧто ще имъ покаже!

София, 16 Декември 1882

V-о засѣдане днесъ — 16 Дек. продължава са разглѣдването на правилника отъ 24-и до крайъ. Днесъ бѣ докладчикъ г. Щърбаковъ, тѣ като Варненски прѣставител г. Мирски не присъствува по неизвестни на Щърбакова причини, а иамъ твърдѣ добре познати. Въ вчерашното засѣдане приживитѣ дебати и при вотиране на атрибути на Нар. Обикн. Събр., г. Мирски простира устно. Тай зарань той направилъ писменна протестация, която испратилъ на Прѣдѣдателя, и са отгъръгли отъ събранието. Като рѣкопискамъ на патриотическите взглѣдове на Варненски, депутатъ, бѣзъ замъкъ да зарядвамъ публиката, че неговия благороденъ примѣръ ще съ послѣдва отъ мнозина, които неприематъ да засѣдаватъ въ подобно събрание. Единичното, за което ми са онлакаха мнозина отъ прѣставителите, че г. Мирски трѣбала да поостане, та да са споразумѣли съ всички и колективно да направятъ заявление, и че много приѣръзали. Егъзовото излизане изъ сегашната камера е дѣйствително голъма загуба на пазителите на сѫщия народенъ интересъ. Обаче поведението на г. Мирски е за похвала, а неговото по-дълъго забавление би по-гъскало пазителите личности, но че наистина у насъ нѣма хора, които да гиѣда че яспо на работите имъ, и би смалило че отъ важността си. Прочемъ, нека сега ни доказватъ, че консерваторите сѫ възбудени съ чувства, които владѣятъ български народъ. — Следъ разглѣдването на проекта за правилника, въ който са притуриха два нови члена, сир. че въ началото на всѣкаква сесия ще са избира петочленна пронетарна комиссия за прѣвъзъ цѣлата сесия, и че съ изработванието на този регламентъ отпадатъ досегашните прѣправици. Изѣра са по-тайно гласоподаване казапната пропис-

тарна комиссия, състояща отъ г-да: Селвели, Бониаковъ, Анковъ, Тевфицъ Бей и Батановски. Засѣдането са закри на 3 1/4 подиръ обѣдъ. Щадущето засѣдане ще стане въ Събота. На днешниятъ редъ е: прочитане на правилника изцѣло, отговора на тронното слово, и избиране на комисии за внесените въ вчерашното засѣдане законопроекти. —

Научавамъ са че тукашната властъ рѣшила, Н. Блаж. Български Екзархъ да бѫде по жизненъ! А да ли само за княжеството, или и за другите части на България, незная.

Господине Редакторе!

Моля имайте добрина да вмѣстите въ иай близкий номеръ на почитаемий въ вѣстникъ настоящий ми отговоръ, извиканъ отъ Ганча Гаврилова по поводъ на писаното въ вѣстника ви за „чудото въ Габрово“

ОТГОВОРЪ СРѢЩУ ОБЯСНЕНИЕТО НА ГАНЧА ГАВРИЛОВА
Господине Ганчо!

Ний нѣма да наричаме вашето обяснение глупаво, запрѣто това оставяме на почитаемата читаща публика да сѫди, а ще се ограничимъ да докажемъ само вашата нагла и безсовѣтна лъжа, съ която се отличава обяснението ви.

Думите, за които казвате, че кметът ги казалъ за опълченците сѫ повече отъ подла и низка лъжа, свойственна само на такива като васъ. Ний нѣма да ви представяме такъвъ фактъ (отъ обяснението ви съвѣти разбира, че не знаете, че какъ думата фактъ) като вашия, но фактъ, който самъ за себе си ще говори, ето го:

Мистъръ Ганчо Гавриловъ и пълномошти и почитени граждани — гордостта не само на Габрово, но и на цѣлътъ Бъл. народъ опълченците, като прочели въ 45-брой на в. „Славянинъ“ забѣлѣжката, че ужъ кметъ ги посочилъ на властта като сѫмнителни, по поводъ на това опълченците подали на градското общ. управление следующето:

До Г-на Кмета
на Габровското Град. Общ. Управление.
ЗАЯВЛЕНИЕ

Господине Кмете!

Въ 45-и брой на в. „Славянинъ“ подъ рубриката „Разни“ прочетохме сѫдъдующето: отъ Ганча Гавриловъ изъ Габрово получихме едно обяснение върху запалването на дрогеня му, въ косто открива, че кметъ билъ изявилъ съмѣнѣните си върху опълченците.

Въздѣствието на това, пай покорно молимъ, г-не кмете, да ни явите официално: дѣйствително ли ви сте подозирали въ въпросния покаръ.

Слѣдватъ подписътъ:

г. Габрово 13 Декември 1882.

Его и отговорътъ на Кмета:

Габровско До опълченците г. г. Коля Ц. Град. Общ. Упр. Лукозъ, Стефанъ А. Манафозъ, № 705 Цоня Д. Овенозъ, и Христа М. Декември 13-и ден 1882 г. Оцовъ.
г. Габрово. въ г. Габрово.

Въ отговоръ заявлението ви отъ днешниата дата, че иматъ да ви явятъ, почитаеми г-да, че азъ никога не съмъ съмѣнѣвалъ въ вашата честност и добро повѣдѣние и че писаното отъ Ганча Гавриловъ въ в. „Славянинъ“ че азъ съмъ билъ изявилъ съмѣнѣните върху васъ е чиста лъжа. —

Кметъ Цанко Рачковъ

Секретарь: К. С. Басмаджиевъ

ЖИЖИЧЪ

При това знай, господине Ганчо, че палачите на дюгения ви, не съм опълчили, за което и ви безъ да искате подтвърдявате, като неказвате имената имъ, ами ни прашате при властта.

Огъ всичко до сега казано отъ само себе си се разбира: кой е лъжецъ, кой е подле и кой буйствува.

Ний въ първата си дописка не сме искали да ви клеветимъ, но само въпред сме исказали една неопровергима истиня. Относително вашите дѣла, убийствата и клевети, съ които сте се домогавали и домогавате ви и вашата мезерна клика: да гоните всичко честно, справедливо и патриотическо, поддръжано отъ цѣль народа; да преслѣдвайте и беъщите най-честните и най-патриотични български синове, които не веднажъ съ излагали живота си въ опасност въ борбата за народната ни свобода, а ви преспокойно съ лъжехте и печеляхте руски полкове, а днесъ да ги обвинявате за палачи! Ганчо! Я си положи ръката на сърдцето, че тогава говори. Казвате властта, че властта ~~кою отъ тѣхъ е доказала за виловенъ въ~~ това доста осъждателно престъпление? Не сте ли южните заблудили, като сте показали хора честни и невинни, които три недѣли вече стана отъ какътъ лъжакъ въ казармата, безъ никаква пресъда, защо? не е ли, че Ганчо така иска? Ний не искаеме да ви осъждаме, но апелираме къмъ съвестта ви, ако южните имате, нека тя ви осъди.

B.

Получихме копие отъ телеграммите размѣнени сега на скоро между Г. Д. Цапкова и генерала Соболев, министър-предсѣдателъ. Ний ги обнародваме само за това за да видятъ читателите ни колко съмъ заблуденъ въстникъ „Работа“, когато извѣстявамъ, че ужъ Г. Цапковъ билъ освободенъ отъ интернирането си въ Враца. Човѣкъ не може да истълкува маневрата на „Работа“ другояче, освѣзъ че тоя органъ — не знаемъ на кого —, като даване на читателите си това извѣстие тѣкмо тогава, когато Г. Цапковъ замина за Европа, искалъ е да вързува, че българскиятъ патриотъ нѣма да се завърне въ отечеството си. Колкото за насъ, ний ще кажемъ на въстникъ „Работа“, че публичните органи не могатъ да управляватъ общото мѣнение чрезъ маневри и че директоритетъ на този въстникъ, съ много далечъ отъ да познаватъ българскиятъ народъ и неговите водители.

Ето тия телеграми:

София генералу Соболеву, министру-предсѣдателю.

Дѣлото ми се отложи за неопределено време. Моля ви най покорно да заповѣдате на врачанскиятъ административни власти да не ми прѣните възможността да тръгна за София тия дни. Отговоръ платенъ 20 думи.

Цапковъ.

Враца, 10 Декември 1882.

Враца, Драганъ Цапковъ.

Считамъ неудобно възвращанието ви въ София, защото свидѣтелите ще да се повикатъ, а когато тѣ се събератъ, въстъ, като подсѫдимъ, не ще да ви иматъ. Н-о 8939.

Министър-генералъ майоръ Соболевъ.

София, 10 Декември 1882.

Съгласно ст. 47 отъ съдноустройството и ст. 20 отъ допълнението, дѣлото ми

не може да се гледа прѣ. За това моля заповѣда административни власти да прѣните възможността да тръгна съмъ на съдътъ и. Отговоръ платенъ 20

Декември 1882.

Враца, II Декември 1882.

Враца, Драганъ Цапковъ.

Съгласно стъ височайше удобре-
докладъ подъ Н-о 1023, обнародванъ въ
18 брой на Държавниятъ вѣстникъ, вие
сте дължни да стоите въ Враца. Н-о
8960.

София, II Декември 1882.

Министъръ генералъ майоръ
Соболевъ.

ДОПИСКИ

Враца, 13 Декември 1882.

Гне Редакторе!

По причинна на кривия проежъ за гъвързование, особено зимно време, на наша градъ съ главните пътища на българската поща, кой съмъ принуденъ да получавамъ вашия вѣстникъ едва мънъ десетина дни. Или съмъ обнародвали двата документа, които се отнасятъ до събранието на гласните отъ врачанския окръгъ и които бѣха приложени въ писмото ми отъ 29 Ноември. Единътъ отъ тия документи е копие отъ протоколътъ съставенъ и подписанъ отъ борото на събранието на гласните, а другиятъ е копие отъ адресъ подписанъ отъ същите гласни отъ врачанския окръгъ, които съгласно съ протоколътъ на борото, най покорно обявяватъ на Него Височество, че не приематъ новия избирателенъ законъ, и го молятъ за възстановленето на Конституцията и за свикването на обикновеното народно събрание споредъ избирателния законъ приетъ отъ народното събрание и увърденъ отъ Него Височество на 17 Декември 1880 год.

Когато на 29 Ноември ви писахъ писмото си, въ което ви приложихъ първомънитътъ документъ, никой у Враца не знаеше цѣлътъ на шашарията, която правяше врачанска полиция прѣзъ нощта отъ 29 Ноември, сиречъ слѣдътъ изминуванието на денътъ за събранието на гласните отъ врачанския окръгъ, и за които ви приложихъ копия отъ дѣла телеграми, испроводени до генерала Соболевъ отъ гласните, кое защото нѣкои съ бити отъ полицията, кое защото полицията ги е събирила ноще отъ ханициата, и ги е карала да подпишатъ вѣкона си книга. И знаете ли каква е била цѣлътъ на врачанска полиция отъ шашарията ѝ? — Да са каже, че има избрани депутати отъ врачанския окръгъ, депутати, които въкътъ отидаха въ София и фигурираха между депутатите на „Български Гласъ“. А пакъ ето какъ съмъ избрали тия депутати:

Прѣзъ нощта същите драгуни се распилели изъ градъ, за да свикватъ отъ ханициата гласните да идатъ на полицията да си приематъ разездните пари. Разбира се, че гласните не отишли, защото не съмъ имали да зематъ пари споредъ единъ законъ, противъ когото прѣди нѣколко часа съмъ протестували. Отишли съмъ полицията само около двайсетина гласни, които, слѣдъ като си зели парите, били поканени да чакатъ въ полицията, защото, слѣдъ като са събирали и други гласни, трѣбувало да избиратъ депутати. Но много-то отъ тия пригласени гласни, дали парите назадъ и искали да си идатъ, нѣ били бити, за което говори едината отъ горѣщомънатъ телеграми. Или полицията не се обезкуражила отъ това; тя събрала гласни и негласни, съмъ около педесетъ души, и прѣзъ нея нощъ тия хора избрали четвъртицата депутати, отъ които, забѣлѣхъ добре, единътъ е Анковъ, който е съставилъ и подписанъ протоколътъ за събранието на гласните, протоколъ, за който ви поменувамъ по горѣ.

Въ първото си писмо азъ ви бѣхъ казалъ, че една двайсеточленна депутация, избрана отъ събранието на гласните, тръгна за София, за да поднесе на Него Височество адресъ, за който ви поменувамъ по горѣ. Прокурорътъ при врачанския съдъ, който за жалостъ е русинъ, телеграфираше въ министерството на вътрѣшните работи относително тая депутация въ тая смисълъ: нѣколко врачани, които носятъ съ себе си бунтовнически книги, идатъ въ София; уловете ги и ги върнете въ Враца съ конвой. — И наистина, нашата депутация била посрещната вътъ отъ София отъ педесетина драгуни и закарана въ софийската полиция, дѣло прѣспало и на другия денъ принудена отъ самия М. да са завърне въ Враца.

Горните редове отъ писмото ми съмъ една стотната част отъ постскрипти на властите противъ желанията на народъ, и азъ вървамъ, че нашите читатели ще

БРОЙ 48

За Обявления се заплаща:

За всички реди при пръвъ пътъ 20 стот.
За " " " втори пътъ 10 "

избори, ще са избератъ пакъ дръжъва, стой на стара и глеждатъ съдбата! Нека у-

старо и гнило, нека на 11 Декември бѣ та на Хаджи Славчева синъ врѣме, като стивахъ по г. съвѣтниците, умно обявление залепено на една отъ една страна свадбаръ бѣхъ отъ една страна свадбаръ и полюбопитствувахъ да ги съмъ сега да изблизително съдържанието беше възять клубове, да кември въ Събота вечеръта ще и кули за адвокатъ учителя Т. по отдѣла на с. съ която принесоши. Съдователно доде опредѣлъмо зло. чение на това четене; ако и часа врѣме, азъ са неотдѣлихъ отъ са отправихъ къмъ това място, и попитахъ: съвршили ся четенето, аса подиръ ослѣдующето: „Съврши се!“ пристъпъ къмъ засѣданіе на класни ученици, а нашите граждани съпствство къмъ науката, грамадно страдателя Негово зование и развитието бѣха толкова, Прѣславский. като възведемъ въ степенъ единъ ми на Н. В. зулата да извадимъ единица, то посъдъ, да го показва тѣхното число. Жалко, прибави у съножътъ напротивъ по нѣкои мяста това четене, порядъкъ, а нашите граждани са стѣни представителъ отдалечатъ отъ него!

Единъ свадбаръ помоли

Заб. Р. Дръновцието отъ Електричество неотъ гла-
и твърдъ малко ги интересира, на тѣхъ нача се гми-
ри, за съвѣтилъ, лакомство, чорбаджий и др.
темъ подобни.

До Господина Редактора на В. „Славянинъ“.

Въ 45-и брой на в. „Славянинъ“ отъ тая година прочетохъ една дописка отъ града Ломъ, писана, въроятно, отъ нѣкой слабъ ученикъ, комуто е отказана за това степенция, та бѣлъ приведенъ да напусти училището. Въ казаната дописка се нападатъ дѣтински въко отъ учителите на тухашната гимназия, както и въобще порѣдъка въ училището. Който само по сериозно прочете дописката ще види въ нея само дѣтинско отмъщение; но да не би нѣкои слѣпо да поврѣзватъ писаното считанъ за своя дѣлъност да явъ публично, че съмъ писано въ дописката е лъжа. Да ли има безпорѣдъкъ или порѣдъкъ, зли ли съмъ или добри, лошаво или хубаво прѣподаватъ учителите въ тухашната гимназия. — това може да засвидѣтелствува чиято и да е ревизия, а и съмъ който е надникналъ въ училището.

Директора на Ломската реална гимназия:

Н. Лазаровъ.

Ломъ 15 Декември 1882 г.

ЛОМЪ 16 Декември 1882.

Господине редакторе!

Въ 45 брой на вѣстника ви имаше вмѣстена една дописка отъ Ломъ за учителите при Ломската гимназия.

Дописника на тая дописка, вижда се, не се е запозналъ добре съ вѣрвата на това училище, нито е вѣзвалъ въ него, ако ли пакъ е вѣзвалъ, той вижда се, е разглѣдвалъ архитектурата му, а не е обрѣжалъ внимание на това, за което говори.

Г-нъ дописника говори, че г-нъ Мариновъ, когато преподавашъ уроци, че-тиль като понъ по книжката, а безъ нея неможелъ да каже нула. Също и когато испитвали искали да му се говори тж както е въ книжката. (Наистина такава лажа г. дописникъ на да ли ще може да скопса другъ пътъ.) Г-нъ Мариновъ, не само че не чете по книжката, когато предава и испитва, нѣ даже запретява подобно пѣщо, т. е. да се учи уроци.

